

WROLET

SUPLEMENT IL·LUSTRAT D'«EN PATUFET»

EL PRÍNCIP DISFRESSAT

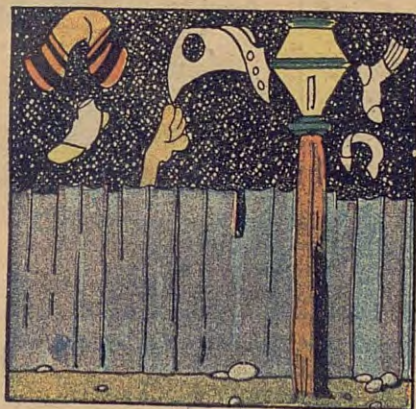
Els comtes de la Col-i-flor anuncien llur visita al príncep...

...Generós Gratis. Aquest, abans de rebre'ls, vol aprofitar l'estona...

...per a prendre la fresca. En un carrer apartat...

...un pillet l'ataca i li pren la roba, deixant-lo...

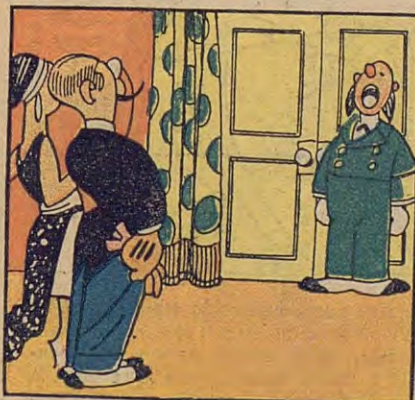
...en conserva dintre una bóta. El príncep, cercant...

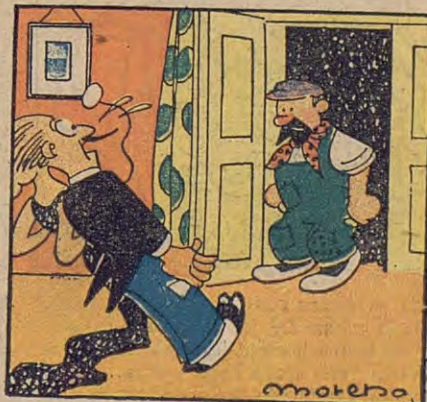
...amb paciència, recollí la roba que el lladret havia deixat...

...Mentrestant els Col-i-flor arribaven a casa seva...

...i el criat obria la porta del saló anunciant...

...Sa Altesa Generós Gratis. Desmais i ta-bleau final.

motera

:: LA VIDA D'UN PALLASSO ::

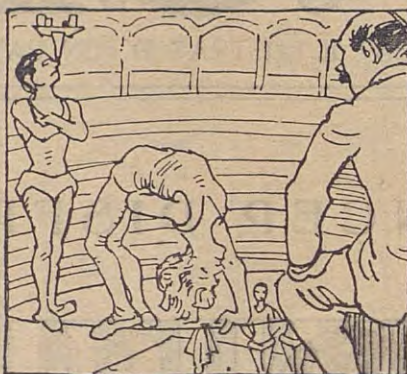
Text de J. FECIT

(Segona part.)

Dibuixos d'en MIRET

...el «número» combinat per Tony resultà molt vistós i original. Després de ben assajat, es presentaren al director del famós circ Krauner a oferir el seu treball; els costà molt temps d'aconseguir ésser atesos, però finalment els fou concedit de fer un assai de prova.

Realitzada aquesta prova, el número fou acceptat pel director, amb entusiasme per dins i indiferència per fora, per no haverlos de donar el sou que mereixien. Els aplaudiments amb què el públic celebrà, ja des del primer dia, el seu treball, feren comprendre a Tony que tenien contracte per

estona. I no s'equivocava, perquè els «Quatre Tonyoff» anaven cada vegada consolidant més el seu prestigi. Però l'èxit esclatant de Tony no s'havia produït, encara: aquest arribà quan ni ell ho esperava.

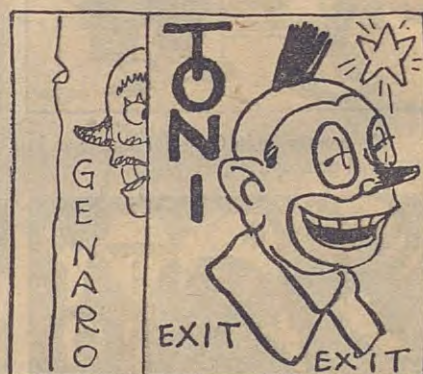
«Genaro», el famós pallasso, que feia les delícies de xics i grans, s'havia posat

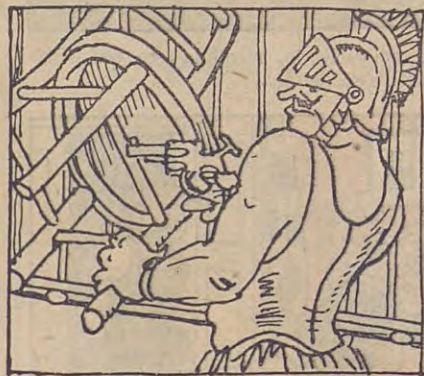
malalt, i el segon pallasso no lograva substituir-lo amb èxit. Tony s'oferi a l'empresari, dient: «Jo en altre temps feia riure de valent la mainada i crec que ara ho lograria. L'empresari accedí, encara que no gaire convençut, a fer la prova. Tony s'empolai-

na de manera ben còmica i obtingué un veritable triomf que superà en molt l'èxit que lograva a cada funció «Genaro». El públic no es cansava d'admirar ni d'aplaudir a Tony. Fou tan formidable el succés del nou clown, que l'empresari procurà un substi-

tut al lloc de Tony al «número» dels «Tonyoff», i Tony quedà com a «as» dels clowns del circ. L'enveja no escasseja en els circs, i l'èxit de Tony no alegrà pas a tothom. Roski era un antipàtic domador de lleons (no en coneixem cap de simpàtic), que apa-

reixia en escena vestit de gladiador romà, i tota la gràcia del joc consistia a enfutismar les bèsties burxant-les amb una cadira de Viena, una tralla i una pistola. Aquell home lograva no sols fer-se odiós a les bèsties, sinó al públic, el qual no podia atri-

buir sinó a una explicable repugnància, el que aquelles feres no se'l crospeixien com es mereixia. Roski envejà de debò els espontanis i càlids aplaudiments que recollia Tony, i no ocultà el menyspreu que li mereixia el graciós clown.

Tony, però, no es preocupà gaire de Roski, el qual, amb l'espectacle de mal gust que representava, sols lograva fer-se aplaudir per la claque. Aquesta actitud de Tony encara indignava més el domador, que acabà odiant sincerament l'inofensiu pallasso. (Acabarà.)

El setge salvador

Dibuixos d'en CORNET

Per en GUILLEM D'OLORO

En Mirabé i en Busca, dos exploradors famosos en tot el món científic, havien sortit en direcció a les illes dels Nyam-Nyam, terribles caníbals que tenien aterritzats els voltants.

Els, però, no tenien pas les ires dels caníbals. Anaven ben armats i proveïts i coneixien molt bé les seves costums.

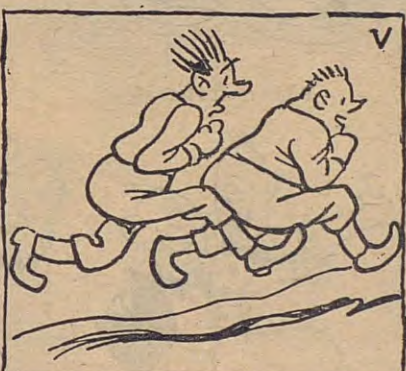
En desembarcar a l'illa de Coris-Moris, la principal dels Nyam-Nyam, acamparen

a la platja per la primera nit, i llur sorpresa fou gran quan a l'endemà es despertaren completament rodejats pels famolencs negres, les cares dels qual demostraven que estaven decidits a fer un bon àpat.

De seguida, agafaren les armes i dispararen sobre l'enemic, però només aconseguiren rompre el setge per un costat perquè la major part de les municions s'havien mullat

el dia abans en desembarcar i encara no eren seques. Veient que res no podien fer, aprofitaren l'haver romput el cordó per un

costat, per fugir per allà cap a la muntanya.

No trigaren a arribar, perseguits pels Nyam-Nyam en massa compacta al cim del

volcà Rost-Hidor, la muntanya més alta de Coris-Moris. Era tant el retronys que els peus de perseguits i perseguidors produïen a la muntanya, que el foc d'aquesta s'atïa,

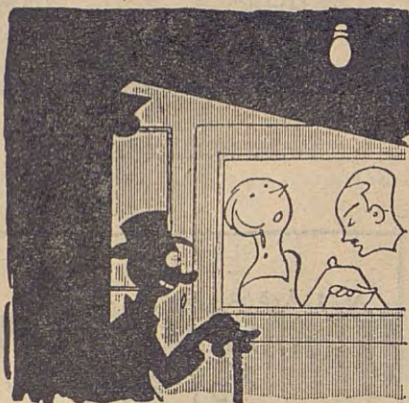
i al moment que els exploradors arribaven al cim en sortí una gran glopada de fum negre que els deixà ensutxats.

Tement la ira del volcà davallaren altre

cop, i quedaren sorpreses en veure que els Nyam-Nyam els rebien com a germans, gràcies a la negror que el volcà els havia proporcionat.

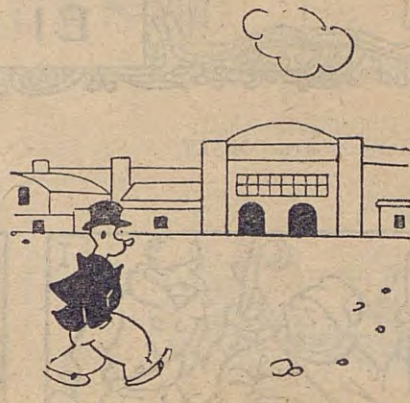
AVENTURA TRISTA

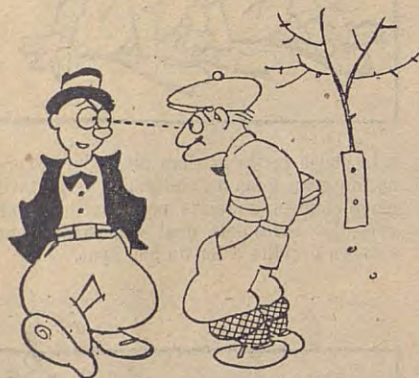
Té la cinemamania

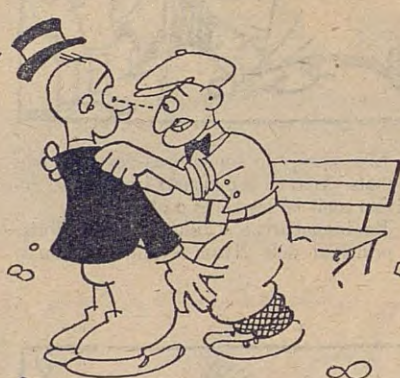
i a Amèrica se'n va un dia.

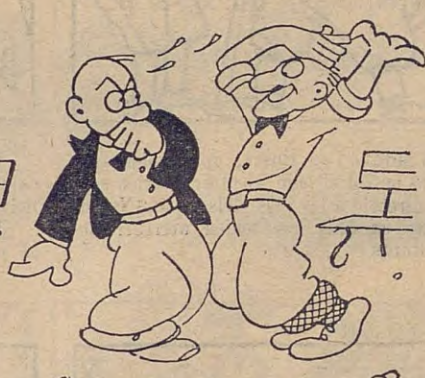
Quan a Els Angels arribà

un fulano el deturà.

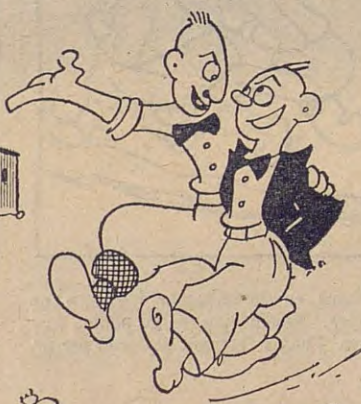
—Teniu rostres fotogràfic;

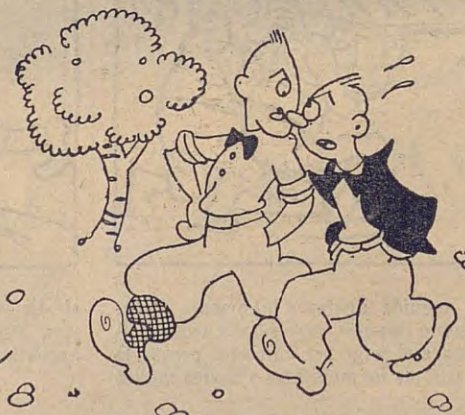
sou bo pel treball escènic.

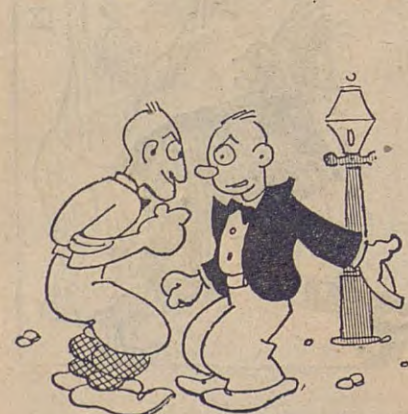
Aquest nas val d'allò més.

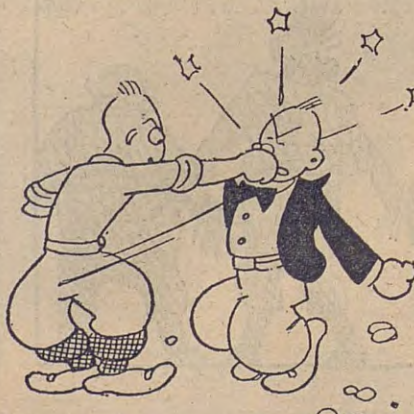
Us faré guanyar diners.

Al cap de poc, amb inquina,

diu: —¿De cert, volem fer cine?

—Sí? doncs... (patafi!) ja has rebut.

—Es un boig molt conegut.

HEROICITAT INVOLUNTARIA

En Pancràs, l'home més pacífic del món, es veu sorprès d'una manera brusca per un tigre que s'ha escapat d'un circ.

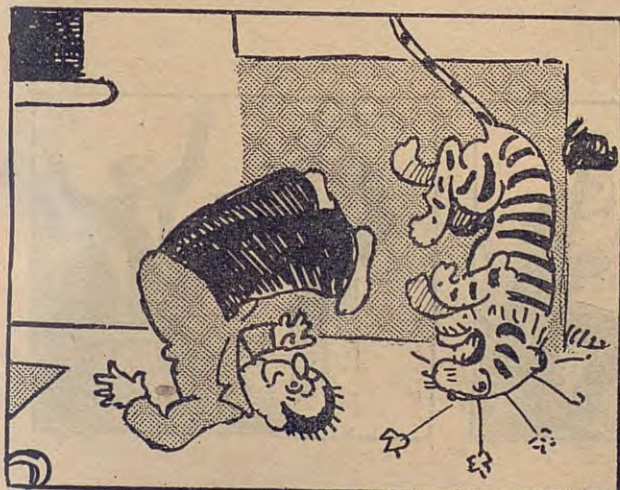
Quan més esverat anava buscant un punt de refugi, veu una plataforma d'aquestes que tapen la claveguera, i pensa caçar el tigre.

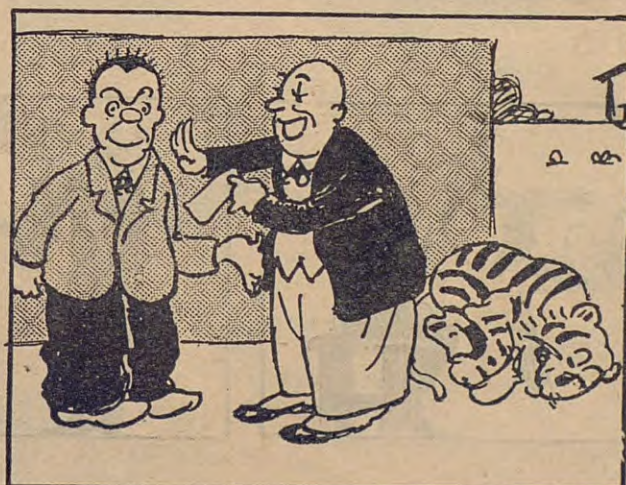
Però, quan ja estava a punt per estirar i fer caure l'animal, l'anella se li trenca, i cau d'esquena en el moment...

... en què el tigre donava el salt, anant a caure sobre les sabates d'en Pancràs.

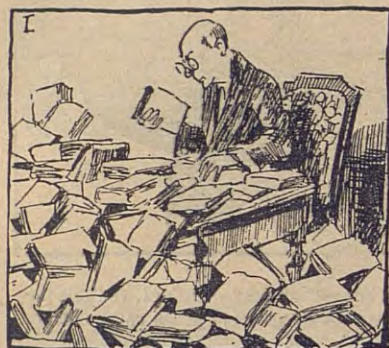

Aquest no té més que donar la volta i fer-lo caure, i el deixa estabornit.

En premi de la seva heroicitat rebé un bitllet dels grossos que li va donar el domador,

Bibliofilicidi

I
El bibliòfil Maifarré
recull llibres amb freqüència,
quan un altre al seu carré
li ve a fer la competència.

II
El comte de Bellestar
ha mort i molts llibres deixa.
L'hereu els fa subhastar
perquè en vol cobrar la xeixa.

III
En Maifarré i son rival
a la subhasta han anat,
i donant el preu més alt
tot ho han acaparat.

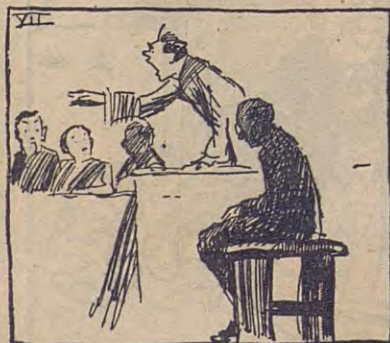
IV
Ja sols queda un llibre vell
en rebregat pergami:
«Dietari del Consell».
Tots dos el volen tení.

V
Prò el rival d'en Maifarré
és el qui se l'ha quedat
perquè té molt més diné
i un preu més alt ha donat.

VI
En Maifarré, essent de nit,
entra a casa son rival
i pren el llibre, i al llit
l'assassina amb un punyal.

VII
Descobert el crim horrend,
la justícia l'ha agafat.
La sentència és imminent,
Maifarré serà penjat.

VIII
El jutge al presoner féu
quan ja l'hagué sentenciat:
—Per un llibre ¿no us sap greu
haver fet un atemptat?

IX
—Sí, senyor, mon cor s'enutja;
mai deixaré de plorar,
perquè he sabut, senyor jutge,
que no era únic l'exemplar!

El tresor escampat

Don Pancràs es va llevar aquell matí de força malhumor. Ja feia dies que el seu veí no cuidava gens el jardinet del costat, i en lloc de jardinet començava a semblar jardí brut. I això a don Pancràs el molestava en gran manera, perquè ell, el seu jardí el tenia cuidat com un pom de flors, i la vista del del costat, ple d'erbo-

—Em sembla que em despatxaran. M'ha caigut un maó i s'ha trencat...

—Això rail!, no ve d'un.

—Es que s'ha trencat al cap de l'arquitecte.

(De Tit Bits.)

tes i amb els arbres mig secs, li feia mal a la vista.

Per això aquell dia sortí de casa remugant i decidit a moure brega al seu mandrós veí perquè arreglés una mica les seves oblidades plantes.

Però una agradable sorpresa l'esperava. A penes s'havia apropiat a la tanca per cridar el veí, sentí uns forts enraonaments al jardí descuidat. A dir veritat, l'enraonament fort el feia només la senyora del veí, i aquest, mansament, escoltava:

—Tanmateix, Pepet, te'n cuides ben poc del jardí! ¿Què diran els veïns?

Veus aquí una senyora molt enraonada —pensà don Pancràs.

—Ja estàs agafant el xap i l'aixada i netejaràs de seguida les males herbes. Després regaràs i esportaràs els rosers. Ah, i hi poses insecticida Nyik, perquè estan plens de pugó i podrien infectar els del veí.

Quin ram de roses li regalaré! —pensà don Pancràs, agraït.

—I de seguida, eh! —féu la senyora veïna, retirant-se.

El pobre veí, don Pepet, restà alacagut i collort davant la feinada que acabava d'imposar-li la seva cara meitat.

Però, no atrevint-se a desobeir-la, prengué la xapolina i començà a cavar per arrancar les herbes que omplien el jardí. Mentre el pobre suava de valent, don Pancràs somreia satisfet: per fi s'arreglaria aquella taca de lletjor que tan mal efecte feia al costat del seu polit jardí.

Tot d'un plegat veié que don Pepet s'ajupia, collia de terra quelcom brillant i s'ho posava a la butxaca.

Deu haver trobat algun botó o gemelo oblidat des de fa mesos. Si n'hi deu haver de coses perdudes en aquest jardí! —pensà don Pancràs.

Al cap d'un moment, don Pepet es tornà a ajupir i tornà a recollir una cosa brillant. Ara don Pancràs veié clarament que es tractava d'una pesseta. Don Pepet se l'embutxacà i prosseguí cavant, amb força més entusiasme que fins aleshores.

Ne trigà pas gaire a trobar una altra pesseta, i una altra, i una altra. No podent ja contenir la seva alegria, cridà el veí:

—Miri, don Pancràs, què em passa! Estic trobant pessetes a tot arreu.

—Potser hi ha algun tresor amagat —féu don Pancràs, amb un xic d'enveja.

—Es el que jo penso, però és el cas que no semblen ésser reunides al mateix lloc, sinó escampades d'ací d'allà. Per això vaig cavant arreu.

En efecte, el jardí de don Pepet començava a semblar les trinxeres de Verdum, tot ple de sots aquí i allà. I a cada sot don Pepet recollia una pesseta o dues i se les embutxacava.

—Es molt estrany que tot siguin pessetes i que estiguin tan escampades —comentà don Pancràs.

—Potser aquest jardí havia estat d'algun boig que les va sembrar perquè creïessin.

—Tot podria ésser.

Don Pancràs tornava a estar malhumorat. No sols envejant la bona sort del seu veí, sinó també perquè veia que ara el jardí aquell faria més fàstic que abans.

De sobte, la muller de don Pepet tragué el cap a la finestra i féu un crit gutural:

—Oh! Què fas, Pepet! ¿T'has tornat boig? ¿Quina manera de fer malbé el jardí és aquesta?

—Es que hi ha pessetes! —exclamà don

Pepet, tremolant, davant la irritació de la seva cara meitat.

Aquesta baixà al jardí com una tromba i escometé el seu marit.

—Pessetes!, pessetes!... què m'expliquen a mi! A veure, ¿on són les pessetes?

—Mira, aquí mateix n'hi ha una —féu don Pepet, ajupint-se i collint-la.

—¿I les altres?

—Les tinc a la butxaca, mira...

Don Pepet ficà mà a la butxaca per treure'n el grapat de pessetes que hi havia anat posant, però el que trobà fou el forat per on havia anat caient sempre la mateixa pesseta...

Resposta còmoda

A classe de Zoologia

el professor explicà

dels xais i de les ovelles

les particularitats.

En Rafeques, que s'estava,

igual com sempre, badant,

no sentí del que li deien

ni la més petita part.

El mestre, volent reptar-lo,

li digué: —Expliqui'm, vejам,

¿de quina bestia parlàvem? —

En Rafeques va callar.

El professor, prosseguia:

—A veure: és un animal

proveït de quatre potes

i de llana ben folrat.

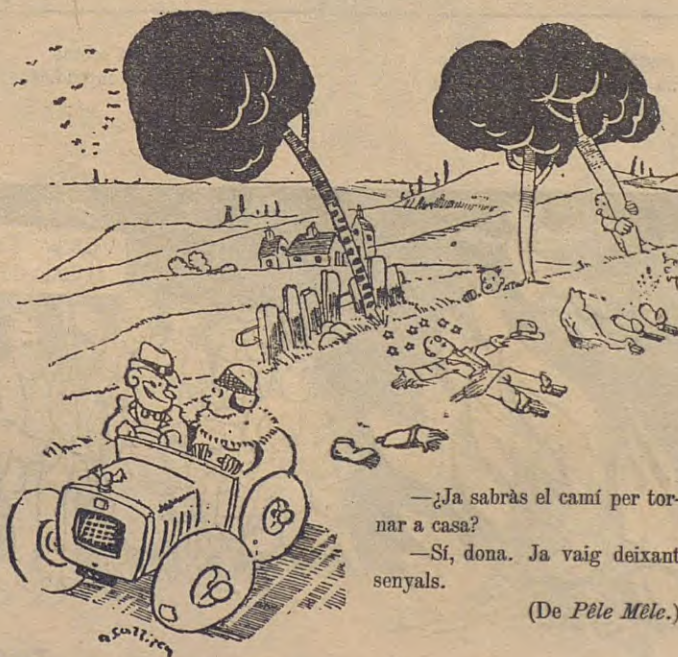
¿Quin serà? —I diu en Rafeques:

—¿Quatre potes i folrat

de llana?... El lliit, senyor mestre,

deu ésser aquest animal,

G. O.

—Ja sabràs el camí per tornar a casa?

—Sí, dona. Ja vaig deixant senyals.

(De Pèle Mèle.)

Noves aventures d'en Baliga i en Balaga

Un incendi afortunat
rics de sobte els ha deixat.

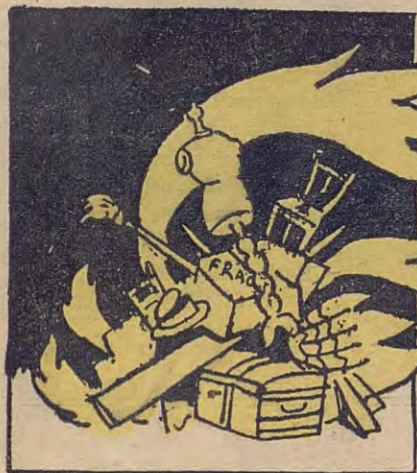

Un agent d'assegurances
profetitza malaurances.

I els convenç molt fàcilment
de fe un assegurament.

De Sant Joan la revetlla
els més ensopits desvetlla.

Al costat de llur barraca
hi ha una foguera molt maca.

El vent regolfa sobtat
i la barraca ha incendiat.

Aquell foc tan imponent
crida l'atenció a la gent.

En Baliga i en Balaga
mentrestant, no estan en vaga.

Els diners que han recollit
fan un munt molt eixerit.

I a més l'agent de «seguros»
els paga un grapat de duros.